

حکایة الملک شهريار وأخيه شاه زمان (حکایة الصياد مع العفريت)

...وأما ما كان من أمر الحكيم رويان، فإنه رجع إلى داره وبات. فلما أصبح الصباح طلع إلى الملك واستأذن عليه فأذن له في الدخول. فدخل وقبل الأرض بين يديه وأشار إلى الملك بهذه الأبيات:

وَإِذَا دَعَتْ يَوْمًا سِوَاكَ لَهَا أَبَا	رَهَتْ الْفَصَاحَةُ إِذْ دُعِيَتْ لَهَا أَبَا
تَمْحُو مِنَ الْخَطْبِ الْكَرِيهِ غِيَاهِبَا	يَا صَاحِبَ الْوَجْهِ الَّذِي أَنْوَارُهُ
كَيْ لَانَرَى وَجْهَ الزَّمَانِ مُقَطَّبًا	مَازَالَ وَجْهَكَ مُشْرِقًا مُتَهَلَّلًا
فَعَلَّتْ بِنَا فِعْلَ السَّحَابِ مَعَ الرَّبَا	أَوْلَيْتَنِي مِنْ فَضْلِكَ الْمِنَنِ الَّتِي
حَتَّى بَلَّغْتَ مِنَ الزَّمَانِ مَآرِبَا	وَصَرَفْتَ جُلَّ الْمَالِ فِي طَلْبِ الْعِلَا

✚ بات: خوابید.

✚ استأذن عليه: اجازه خواست تا بر او داخل شود.

✚ رَهَتْ الْفَصَاحَةُ إِذْ دُعِيَتْ لَهَا أَبَا/ وَإِذَا دَعَتْ يَوْمًا سِوَاكَ لَهَا أَبَا: فصاحت رونق گرفت آن هنگام که تو پدر آن خوانده شدی (پدر فصاحت نام گرفتی). اگر روزی فصاحت، کسی غیر از تو را فرا خواند، امتناع می ورزد) هیچکس بلاغت و فصاحت تو را در سخن گفتن ندارد).

✚ يَا صَاحِبَ الْوَجْهِ الَّذِي أَنْوَارُهُ/ تَمْحُو مِنَ الْخَطْبِ الْكَرِيهِ غِيَاهِبَا: ای که چهره ای درخشان و نورانی دارد. نور چهره ات تاریکی مصیبت زشت را محو می کند (غیاهب: مفردها غیهب، تاریکی).

✚ مَازَالَ وَجْهَكَ مُشْرِقًا مُتَهَلَّلًا/ كَيْ لَانَرَى وَجْهَ الزَّمَانِ مُقَطَّبًا: همواره چهره ات درخشان و نورانی است تا چهره روزگار را گرفته و خشمگین نبینیم.

✚ أَوْلَيْتَنِي مِنْ فَضْلِكَ الْمِنَنِ الَّتِي/ فَعَلَّتْ بِنَا فِعْلَ السَّحَابِ مَعَ الرَّبَا: از روی فضیلتت به من نعمت ها بخشیدی. این نعمت ها با ما همان کاری را کرد که ابر با تپه ها نمود (رَبَى: مفردها رَبْوَة، تپه).

✚ وَصَرَفْتَ جُلَّ الْمَالِ فِي طَلْبِ الْعِلَا/ حَتَّى بَلَّغْتَ مِنَ الزَّمَانِ مَآرِبَا: همه اموالت را بر جستجوی بزرگی صرف کردی. تا اینکه به نیاز هایت از روزگار دست یافتی (مَآرِب: مفردها مَآرَب، نیاز).

إعداد: السيدة آقاجاني

مستوى المتعلم: متوسط ومتقدم

<https://telegram.me/mahadalzad>

<http://www.arabnet.ir>